

T-289/01. sz. ügy

Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH kontra az Európai Közösségek Bizottsága

„Verseny – Kartellek – A Németországban forgalmazott és a Der Grüne Punkt logóval ellátott csomagolások gyűjtési és hasznosítási rendszere – Mentelési határozat – A Bizottság által a verseny biztosítása érdekében előírt kötelezettségek – A rendszerüzemeltető által megbízott hulladékgyűjtő vállalkozásoknak nyújtott kizárólagosság – Versenykorlátozás – A rendszerüzemeltető által használt gyűjtőberendezésekhez való hozzáférés versenytársak részére való biztosításának szüksége – A rendszerüzemeltető által tett kötelezettségvállalások”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (első tanács), 2007. május 24. II - 1694

Az ítélet összefoglalása

1. *Verseny – Kartellek – Tiltalom – Mentelés – A közigazgatási eljárás során felajánlott kötelezettségvállalás (EK 81. cikk)*

2. *Verseny – Kartellek – Tilalom – Mentésítés – Feltételek*
3. *Verseny – Kartellek – Tilalom – Mentésítés – Feltételek*
(EK 81. cikk, (1) és (3) bekezdés, 17. tanácsi rendelet, 8. cikk, (1) bekezdés)
4. *Verseny – Közösségi szabályok – Nemzeti bíróságok általi alkalmazás*
(EK 81. cikk, (1) bekezdés)
5. *Verseny – Általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozások*
(EK 86. cikk, (2) bekezdés)

1. Az érintett vállalkozás által a közigazgatási eljárás során a Bizottság által kifejtett aggodalmakra válaszul ezen eljárás keretében felajánlott kötelezettségvállalás célja az EK 81. cikk értelmében a vállalkozás által bejelentett megállapodások tartalmának pontosítása annak érdekében, hogy a Bizottság nemleges megállapítást vagy mentésítési határozatot hozzon, amely jelzi a Bizottságnak, hogy e vállalkozás a jövőben milyen magatartást kíván folytatni. Ennélfogva a Bizottság határozata meghozatalakor jogszerűen vette figyelembe e kötelezettségvállalást, ezért az Elsőfokú Bíróságnak nem feladata az olyan tényező jogszerűségének vizsgálata, amelyről a vállalkozás a közigazgatási eljárás során maga mondott le.

(vö. 87–89. pont)

2. Olyan esetben, amikor a kereslet jelentős részét képviselő vállalkozás szerződéses partnereinek berendezései a szóban forgó vállalkozás versenytársai szem-

pontjából szűk keresztmetszetet alkotnak, az EK 81. cikk értelmében a Bizottság a hivatkozott vállalkozással szemben a nemleges megállapítás vagy a mentesítő határozat előfeltételeként előírhatja a hivatkozott berendezések e vállalkozás és versenytársai általi közös használatát, tekintettel arra, hogy ennek hiánya ténylegesen megfosztaná e versenytársakat az érintett piacra való belépés, és az azon való fennmaradás összes komoly lehetőségétől.

(vö. 107., 112–113. pont)

3. A 17. rendelet 8. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a mentesítési határozathoz feltételek és kötelezettségek kapcsolódhatnak, anélkül hogy pontosítaná, hogy a Bizottság mely feltételek esetén választhat e két lehetőség közül. Ráadásul, mivel az EK 81. cikk (3) bekezdése kivételt fogalmaz meg a vállalkozások javára az EK 81. cikk (1) bekezdésében meghatározott általános tilalom alól, a

Bizottság a mentesítés módjaival kapcsolatosan széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, mindazonáltal be kell tartania az EK 81. cikkben meghatározott hatásköri korlátokat.

Az a tény, hogy a Bizottság bizonyos ügyekben inkább feltételeket, mint kötelezettségeket kívánt előírni, önmagában nem elégséges annak vitatásához, hogy a Bizottságnak a 17. rendelet lehetőséget ad arra, hogy valamely mentesítési határozathoz feltétel helyett kötelezettséget kapcsoljon.

(vö. 153–154. pont)

4. Amikor a nemzeti bíróságok olyan megállapodásról vagy gyakorlatról döntenek, amelyek a Bizottságnak már a közösségi versenyszabályok betartása érdekében reá ruházott hatáskör keretében eljárva hozott határozata tárgyát képezik, nem hozhatnak a Bizottságéval ellentétes határozatot akkor sem, ha ez utóbbi ellentmond az elsőfokú nemzeti bíróság által hozott határozatnak.

(vö. 197. pont)

5. Még ha fel is tesszük, hogy az árucsoomagolást gyűjtő és -hasznosító rendszert működtető vállalkozás az EK 86. cikk (2) bekezdése értelmében általános gazdasági érdekű szolgáltatásokkal van megbízva, az a tény, hogy a Bizottság azon kötelezettséget írja elő vele szemben, hogy nem tilthatja meg a hulladékgyűjtő vállalkozásoknak, hogy e vállalkozás versenytársaival olyan szerződéseket kössenek, amelyek lehetővé teszik, hogy a versenytársak az előbbiektől tartályait és egyéb csomagolásgyűjtő, illetve -válogató berendezéseit használják, és e szerződéseket betartsák, egyáltalán nem enged arra következtetni, hogy az érintett vállalkozás által működtetett rendszerre bízott visszaváltási és hasznosítási szolgáltatás gazdaságilag elfogadható feltételek közötti megvalósítása veszélybe kerülne.

(vö. 207–208. pont)